

N:o 82.

Af Herr **Per Nilsson** i Espö: *Om underdånig skrifvelse med begäran om utredning i fråga om behövet af ny byggnad för riksarkivet samt bestridande af de dermed förenade kostnader.*

Rikets arkiv, intvingadt i ett gammalt boningshus, jemsides med andra boningshus, befinner sig hvarje dag i fara att blifva förstördt genom eldsvåda. Hvilken olycka som härmed skulle drabba vår historia och mångfaldiga af våra rättsförhållanden kan jag icke beskrifva; all verdens guld skulle icke kunna ersätta den. Den nu befintliga, i alla afseenden för ändamålet otjenliga byggnaden är dessutom redan öfverfyld, så att till och med på vinden stora hopar af handlingar ligga trafvade kring skorstenspipor. Någon bot för dessa olyckliga förhållanden måste utfinnas, och jag vågar därför föreslå, att i Humlegården uppföres en arkivbyggnad, enligt samma principer, som de hvilka ligga till grund för Kongl. Biblioteket: isolering, tillfälle till utvidgning och brandfri konstruktion.

De två institutionerna supplera hvarandra, och forskaren i den ena kan icke undvara den andra. Riksarkivet förvarar den skrifna materialen och biblioteket den tryckta, som icke kan undvaras vid den förras begagnande. Detta är ett hufvudskäl för byggnadernas närhet till hvarandra, och Humlegården erbjuder bästa och största utrymme utan någon kostnad.

Man säger, att departementenas expeditioner behöfva riksarkivet i sin närhet, men detta beqvämlighetskäl bör icke hafva något inflytande, i synnerhet som det är i hög grad olämpligt att belasta arkivet med nya expeditionspapper, som först om 50 år borde ditflyttas.

För Riksdagen finnes ett särskilt skäl att taga i betraktande: om det gamla Kommerskollegiets hus blir ledigt, så kan dess tomt jemte Riksgäldskontorets användas till uppförande af ett ståtligt riksdagshus, och det nuvarande användas för departementens expeditioner och deras nya handlingar, eller till andra statens embetsverk och inrättningar.

I följd häraf föreslås, att Riksdagen i underdånig skrifvelse anhåller, det täcktes Kongl. Maj:t genom sakkunniga personer låta utreda de i motiven påpekade förhållanden, och att kostnaden därför bestrides af statskassan.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1879.

Per Nilsson

i Espö.

N:o 83.

Af Herr **F. W. Dahl:** *Angående förhöjning af importtullen å sulläder.*

Från alla delar af landet hör man klagas öfver att vår industri är stadd i betänkligt sjunkande, att vårt folk saknar arbete, på samma gång staten lider under trycket af betydligt minskade inkomster. Folkrepresentanten måste vid sådant förhållande — om han rätt fattar sin ansvarsfulla ställning och vill samvetsgrant fylla dess åligganden — söka få klart för sig, hvar man företrädesvis har att spåra anledningarna till det så bittert öfverklagade tillståndet och derefter frimodigt uttala sin mening om de nödiga åtgärderna för dess snara afhjelpande. Hvad nu